

Sirokai Mátyás: Lomboldal (részletek)

Vágyódás az organikus élet zárt és folyamatos körforgása után, amely egyenetlenségek és kitörések nélkül való. Minden mozdulatom visszatér hozzám a széllel. Vágyódás a növényi lét után.

• • •

A gyertyánok a leveleik fonákjával is látnak. Az árnyékos lomboldalon homályosan, csupán az élőlények mozgását érzékelve, míg a napos oldalon tisztábban, halványzöld sugarakkal pásztázva a talajt. Ahol két vagy három levél fedésbe kerül, feketébe játszó, mélyzöld pupillák jönnek létre. Föld meztelen jószágai, meglapulunk a lombkorona alvilágában.

• • •

Beakasztom a lábfejem a mandulafenyő villájába, megfeszítem a törzsem, és a lábujjaimon függeszkedve hátraengedem magam. Fejjel lefelé lógva kiegyenesedem, a fűszálak a homlokomhoz érnek. Lehunyom a szemem, arcomon érzem a föld hűvösségét. Mire újra felnézek, helyet cserél a felső és az alsó világ, ismeretlen növények úsznak lombos gyökereikkel egy tükörtelen tóban. Félek, hogy így maradnak. Úgy maradok.